

FACULTAT D'EDUCACIÓ
DEPARTAMENT DE FILOLOGIA CATALANA

ASSIGNATURA DE LLENGUA CATALANA PER A L'ENSENYAMENT

PROFESSORA GLÒRIA BORDONS DE PORRATA-DORIA

MÉS ENLLÀ DE L'ESCLETXA

Projecte 3: Un conte diferent

Júlia Andrei Batista

Nuria Cots Mañas

Andrea Real Badia

Doble Titulació de mestre d'Educació Infantil i Primària

Grup D1

01.05.15

Context:

Aquest conte està dirigit a nens i nenes d'entre deu i dotze anys, és a dir, de cicle superior d'Educació Primària.

12 DE MAIG DE 2015

Estimat diari,

Sóc la Dúnia i avui m'han regalat aquest diari. A partir d'ara, t'aniré escrivint totes les meves aventures.

Però no m'agrada dir-te diari, així que t'he buscat un nom ben maco: Lia.

13 DE MAIG DE 2015

Estimada Lia,

Tinc un secret per explicar-te! Des de fa uns dies sento la presència d'uns nous inquilins a casa. Que... com ho sé? Doncs perquè quan tots dormim se senten sorolls, com si algú anés amunt i avall... Sona així com "tiqui tiqui ti, toco toco to...". I com bona aventurera que sóc, he decidit anar a investigar per descobrir què està passant.

15 DE MAIG DE 2015

Estimada Lia,

Saps què? Ahir mentre parlava amb la mama abans d'anar a dormir, tenia tanta curiositat que no vaig poder aguantar. Li vaig preguntar sobre els nostres inquilins i va començar a cridar-me:

– No, no, no, no! Ni se t'acudeixi acostar-te a ells, són uns éssers fastigosos!

Però... és ben curiós, perquè això em va donar encara més ganes d'investigar! Així que he decidit que avui, quan els pares dormin, aniré a esbrinar què està passant. I és que no sé si t'ho he dit, però jo ja fa temps que tinc molt clar que de gran vull ser exploradora! I un explorador ha d'estar les 24 hores del dia alerta, no pot descansar mai! Espero que els pares no s'assabentin de les meves escapades, perquè no vull ni imaginar el que em dirien si sabessin que vaig a observar per l'esclatxa de la paret!

Però no t'amoïnis Lia, que et mantindré informada dels meus descobriments!

16 DE MAIG DE 2015

Hola Lia!

Avui tinc moltes coses per explicar-te! Ahir a la nit vaig anar a observar aquests éssers tan estranys, o com diu la mama: "aquests bitxos tan repugnants". Però jo no penso com ella. De fet, crec que tenim moltes més coses en comú de les que s'imagina.

Primer de tot, aquests animals viuen en família com nosaltres. També es passen tot el dia cap amunt i cap avall, com els pares! I, a més, mirant per l'escletxa, vaig veure que viuen en un cau molt gran, molt més gran del que m'imaginava!

Estic contenta amb els descobriments que he fet fins ara, però encara em queda molt per investigar! No pateixis estimada Lia que, de seguida que pugui, t'informaré de tot!

19 DE MAIG DE 2015

Estimada Lia,

Avui estic molt enfadada! Fa una estona m'he barallat amb la mama, però ha sigut per culpa seva! Tot ha començat perquè s'ha assabentat d'una de les meves sortides d'exploració cap a l'escletxa i llavors m'ha dit tota seriosa:

– N'estic tipa! Aquest tema s'acabarà ràpid!

I el pitjor de tot és que ja ha trucat a l'avi perquè té molta experiència amb aquests animals, i ell li ha dit que demà vindrà a mirar la situació per fer alguna cosa al respecte.

Espero que tot vagi bé, no m'agrada veure la mama tan empenyada!

20 DE MAIG DE 2015

Estimada Lia,

Avui ha vingut l'avi i ha observat la situació pel forat de l'escletxa sense dir ni piu. Quan per fi ha acabat, s'ha posat tot seriós i ha dit:

– La situació és molt greu. Hem de fer fora aquests animals el més ràpid possible si no volem que s'assentin aquí per sempre!

Primer m'he posat molt trista... Perquè et semblarà una bajanada, però, de veure'ls cada dia, em sembla que els començo a estimar molt. Però, d'altra banda, entenc el que diu l'avi:

– Aquesta és casa nostra, vivim aquí des de fa molt més temps que ells i no podem deixar que uns animalots qualsevols, com aquests, ens la prenguin.

Per això, abans de marxar, l'avi ha remarcat que és important treballar en equip, perquè d'aquesta forma podrem fer-los fora per sempre.

22 DE MAIG DE 2015

Estimada Lia,

Ahir ens vam reunir tota la família al menjador i vam estar planificant amb l'avi l'operació expulsió dels inquilins.

Després de molt pensar i debatre, vam arribar a la conclusió del que havíem de fer:

– A la de tres, sortirem tots plegats del menjador i arraconarem als hostes! – va exclamar l’avi.

Llavors tots ens vam posar en posició d’atac i junts vam cridar: “3,2,1...” i vam sortir disparats per l’escletxa de la paret amb més força i rapidesa que mai!

De sobte vam sentir un crit eixordador: “Ahhhhhhhhh! Cuqueeeees!”

“Sí que criden aquests bitxos!”, vaig pensar.

Fi.